

TÆPPEBILLER

Tæppebiller er en samlebetegnelse for flere arter af slægten *Anthrenus*. De ligner nærmest små mariehøns; de har dog ikke en blank, lakskinnende overflade, men derimod en smagfuld mat tegning, som skyldes mange små, sorte og rødgullige skæl. De hører til klannernes familie (*Dermestidae*). De op til 5 mm lange larver er gulbrune og beklædt med brunlige hår. I bagenden har de nogle karakteristiske duske af såkaldte spydhår. Føler de sig truet, vil larverne indtage en skræmmestilling med spydhårene rejst i en roset.

Foto: SSL

Voksen tæppebille; størrelse 3-4 mm

Biologi

De voksne biller ser man især om foråret og i sensommeren. I det fri kan de findes på forskellige blomstrende planter, hvor de spiser nektar og pollen. Larverne lever stort set af samme slags føde som klædemøllarver, og æggene lægges normalt i fugle- eller musereder eller andre dyreboer, som indeholder fjer, dun og lignende. Larverne kan dog også leve af døde insekter, noget som gør dem frygtede af insektsamlere, og en af arterne kaldes ligefrem museumsklanneren. De kan desuden leve i ådsler.

Billerne kan flyve og dermed komme ind ad åbne vinduer, og æggene kan undertiden lægges direkte på tekstiler. Tæppebillelarver er ikke i så høj grad

som klædemøllarver stedbundne. De vandrer omkring og gnaver derfor sjældent store huller, men mange små og spredte. Ofte ser man hverken levende biller eller larver, men finder de tomme, brune larvehuder eller opdager, at der er huller i uldne tekstiler. Udviklingstiden fra æg til voksen bille er som regel et år eller mere. Har man ikke set møl i sit hjem, vil skader på uldne tekstiler højst sandsynligt være forårsaget af tæppebiller.

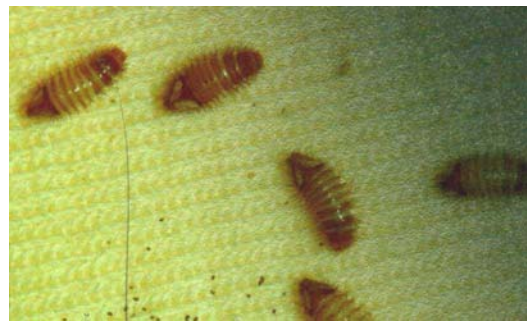

Foto: SSL

Tæppebillelarver på uldstof. Larven er 4-5 mm lang

Bekæmpelse

Tæppebillerne er almindelige dyr, så en enkelt i ny og næ vil man kunne finde i ethvert hjem, uden at man behøver at foretage sig noget.

Optræder de i større mængder, eller får man huller i de uldne tekstiler, bør man nok prøve at finde ud af, hvor de kommer fra. Arnestedet vil ofte vise sig at være spurvereder under taget, da gråspurve samler en mængde redemateriale, som er god mad for tæppebillelarverne. I et sådant tilfælde kan man fjerne rederne og pudre deres omgivelser med et insektpudder, der er godkendt til brug mod krybende og kravlende insekter. Af andre almindelige arnesteder kan nævnes filtunderlag, rørisoleringer af filt, glemte uldvarer f.eks. i pudsekasser, "nullermænd" på utilgængelige steder eller måske blot en samling døde insekter eller en død mus i en krog på loftet.

Oftest kan situationen bringes under kontrol ved en grundig rengøring med støvsuger eller tæppebanker som fornemste våben. Uldtøjet kan enten vaskes eller lægges i fryseren i 2-3 døgn. Det vil dræbe eventuelle

larver og æg. Indtil man er sikker på at være sluppet af med tæppebillerne, er det en god ide at opbevare sit uldtøj i tætte poser af plastic eller papir. Revner og sprækker i skabe, skuffer, gulv og loft kan efter grundig støvsugning behandles med et spray- eller sprøjtemiddel godkendt til brug mod krybende og kravlende insekter.

Drejer det sig om angreb på store tæpper, vil grundig støvsugning i reglen være tilstrækkelig. Hvis angrebet er meget kraftigt, kan man eventuelt benytte et af de anerkendte flydende mølmidler indeholdende permethrin. De kan anvendes på tæpperne, langs panelerne og i revner og sprækker i gulvet.

Forebyggelse

Tæppebillerne er som nævnt ikke specielt stedbundne og kan derfor være svære at bekæmpe fuldstændig. De lever naturligt i Danmark, og der er derfor altid mulighed for, at de kan komme ind i boligen. Den eneste sikre metode til at undgå angreb af tæppebiller i uldtøjet er derfor at pakke det ned i tætte plastic- eller papirposer. Det gælder især det uldtøj, man ikke bruger jævnligt, f.eks. vintertøjet.